

7 Men kent en vindt zijn standplaats zelfs niet meer

Het verhaal van Leendert Boon

Leendert Boon, inmiddels bij de lezer bekend, wordt 20 december 1813 in Bennebroek geboren.

Hij trouwt met Arejaantje van Wijk, geboren 2 april 1814 en vestigt zich als winkelier in Gouwsluis no. 192.

Uit dit huwelijk worden zes kinderen geboren, waarvan het tweede kind, zoon Jan, in 1864 op 23-jarige leeftijd overlijdt.

Leendert laat duidelijk merken, dat hij het niet eens is met het beleid in de hervormde kerk.

Hij ondertekent mede het scherpe protest in 1853.

Hij laat zich 22 november 1860 met zijn vrouw met Jan Vergunst en diens vrouw Pietje van 't Wout inschrijven als lid der Afscheiden gemeente te Alphen.

Leendert wordt ouderling en Jan Vergunst diaken.

Jan Vergunst, aangeduid als rentenier, overlijdt 20 januari 1870.

Arejaantje van Wijk, de vrouw van Leendert Boon, overlijdt 2 februari 1870.

Leendert verhuist 6 januari 1871 naar de Hooftstraat no. 209. Hij heeft zich vermoedelijk dan nog niet geheel uit de winkel teruggetrokken.

Hij hertrouwt met Pietje van 't Wout, weduwe van Jan Vergunst.

Zoon Pieter, geboren 2 januari 1854, volgt zijn vader als winkelier in Gouwsluis op.

Pieter vertrekt met zijn vrouw in 1882 naar Zandvoort.

Zoon Laurens wordt zeilmaker en heeft zich in 1888 in Leidschendam gevestigd. Hij is dan in staat f 8000,- aan onze gemeente te lenen.

Leendert Boon heeft ook veel aan de gemeente geleend. Allereerst een deel van de f 1300,- samen met C. Boer en J. Vergunst. In 1865 en de jaren daarna schiet hij diverse bedragen voor in de tijd dat de gemeente de rekeningen van de tweede kerk niet kan betalen.

In 1888 is hij bereid om bij de verkoop van de tweede kerk z'n nek ver uit te steken, maar als de broeders, volgens hem, 'draaien' voelt hij er niets voor om op z'n oude dag hiermee opgescheept te worden.

Leendert is vanaf 1861 scriba van de kerk en tevens penningmeester. Hij is dit, met een korte onderbreking, gebleven tot 1893.

Hij behoudt dan nog de administratie van de woning en de stal.

In zijn ambtsperiode wordt het eerste kerkje gehuurd met de pastorie, gaat men over tot koop van het 'Instituut' en de bouw van de tweede kerk met de nieuwe pastorie. (Raadhuisstraat 199) Daarna komt de bouw van de huidige Maranathakerk met kosterswoning. Vervolgens wordt de pastorie afgebroken en laat men op die plaats een nieuwe pastorie bouwen.

Ook wordt inmiddels de stal met de woning gebouwd. (Raadhuisstraat 185)

Bijna alle bijbehorende werkzaamheden komen op de schouders van Leendert Boon en Cornelis Boer terecht.

Van Aagje Vergunst, dochter van Jan Vergunst en P. van 't Wout, nemen bij haar overlijden in 1893 C. Boer f 800,- en L. Boon f 500,- over van haar hypotheek van f 1300,- op de nieuwste pastorie.

In 1893 leent de gemeente f 1000,- van L. Boon en f 1000,- van zijn zoon Laurens te Leidschendam, eveneens op de nieuwste pastorie.

In 1893 en 1894 dringt Leendert Boon erop aan 'borden' in de kerk te plaatsen. Als blijkt, dat er onvoldoende op wordt ingehaakt vanwege de lasten voor de gemeente, geeft hij aan alleen door te gaan.

In 1894 wil hij bedanken als ouderling.

De kerkeraad is het hiermee niet eens blijkens de aantekening: 'Wij laten u niet gaan vóór de Heere u roept.'

Eind 1894 lezen we in de notulen het volgende 'Naschrift':

'Aan de morgen van de eersten Kerstdag dezes jaars werd de Gemeente aangenaam verrast met een gift door br. L. Boon, bestaande uit 2 sierlijke borden bevattende: 'De Wet des Heeren', 'De XII Artikelen van ons Algemeen Christelijk Geloof' en het 'Onze Vader'.

Als tolk van onzen broeder bracht onze Leeraar zijn wensch tot de Gemeente, dat zij te allen tijde haar wandel naar 's Heeren Wet mocht regelen, volstandig mocht blijven in de belijdenis van haar geloof; het gebed door haar niet zou worden verontachtzaamd, ten einde daartoe bekwaam te zijn en getrouw in hetzelfde bevonden te worden.

Besluitende met eenigen woorden van dank en waardering aan onze beminde broeder.'

Als eind 1895 weer de aftreding en herverkiezing van ambtsdragers plaats vindt, stelt broeder Boon weer voor om te bedanken. De raad benoemt hem nu tot oud- ouderling met de vrijheid 'wanneer hem zulks gelust de kerkelijke vergaderingen bij te wonen, met adviserende stem, doch geen beslissende stem.'

Br. Boon gaat hiermee akkoord.

In een vergadering waarin ambtsdragers worden gekozen of herkozen wordt hem hartelijk dank gebracht voor het vele werk in de gemeente.

Men zingt hem toe Ps. 71: 13.

Daarna maakt onze oude broeder nog mee, dat één van zijn zonen onder censuur wordt gesteld o.a. nadat hij de kerkeraad onbetamelijk heeft toegesproken. In de notulen staat daarna: 'Br. Boon verlaat daarop de vergadering een droeven indruk achterlatend.'

Eind 1897 bedankt br. Boon voor het voeren van de administratie van stal en woning. (inmiddels omgebouwd tot winkel) Tevens geeft hij 5 obligaties à f 100,- cadeau onder voorwaarde, dat ze niet worden uitgeloot en dat hij de interest ontvangt zolang hij leeft.

Als Leendert Boon 3 juni 1902 overlijdt, wordt nergens in de notulen hieraan een woord gewijd.

Zijn kinderen vragen teruggave van het geleende geld te weten: f 900,- voor stal en woning, f 500,- voor de nieuwe kerk en f 1000,- voor de nieuwe pastorie.

Per jaar trekt de gemeente hiervoor een bepaald bedrag uit.

In het gemeentearchief wordt het plaatselijke blad de Rijnbode bewaard, maar de rouwadvertentie van L. Boon is er grotendeels uitgescheurd.

De borden zijn in 1964 uit de kerk verdwenen. Men vond ze niet meer passen in het interieur. Eén werd er weggegeven aan een hulpkoster, die er een schuurtje van timmerde.

In de zomer van 1987 werden twee planken van dit bord onder de vloer van de bijbehorende woning gevonden. Heel toepasselijk stond hierop: 'Vergeef ons onze schulden ...'.

De kinderen Boon zijn allen naar elders vertrokken.

Bij navraag in de gemeente 'kende en wist men zijn naam zelfs niet meer'.

